

[Askjær Jørgensen]

ring. Dermed være ikke sagt, at vi er tilhængere af erhvervsstøtteordninger i øvrigt.

Holm (V):

De gældende støtteordninger har bl. a. til hensigt at fremme tilpasningen af erhvervslivets produktionssystemer til de krav til naturomgivelsernes kvalitet, som vi i de seneste år er blevet stedse mere bevidste over for. Det er derfor på baggrund af de indvundne erfaringer i overensstemmelse med lovens formål at ændre den gældende rentenedslagsordning til en egentlig tilskudsordning, og forslaget bliver ikke ringere af, at det tillige betyder en administrativ forenkling.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsige en positiv og hurtig udvalgsbehandling. Det bliver der i hvert fald brug for, hvis loven skal træde i kraft til det i forslaget nævnte tidspunkt.

Grove (KF):

Da vores ordfører desværre ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremlægge hans synspunkter.

I forbindelse med miljølovgivningen har det konservative folkeparti hidtil givet udtryk for den opfattelse, at det er den part, som forårsager eventuelle forureninger, der også principielt må være den, der betaler de udgifter, der er forbundet hermed. Vi erkender samtidig, at dette ikke må få til følge, at erhvervsvirksomheder må lukke på grund af de krav, der stilles. Derfor har vi medvirket til vedtagelsen af denne lov, og derfor vil vi tilsige en positiv og hurtig udvalgsbehandling af dette lovforslag.

Prehn (CD):

Vi er fra CDs side positive over for det fremsatte lovforslag. At ombytte støtten til renten med et direkte tilskud som de foreslåede 25 pct. vil jeg anse som noget direkte positivt og fremmende i retning af hurtigere tilpasning til miljøbeskyttelseslovens krav for ældre, etablerede firmaer. Men er det nok?

Da loven blev fremsat i 1975, forventedes også en beskæftigelsesfremmende effekt som følge af loven. Jeg tror, de 25 pct. vil virke beskæftigelsesfremmende, men så gerne en yderligere begunstigelse med det formål at fremme beskæftigelsen, og her vil jeg pege på

f. eks. bedre afskrivningsmuligheder. Det kan forhåbentlig diskuteres i udvalget.

Jeg skal til slut tilsige centrumdemokraternes velvillige støtte til udvalgsbehandlingen.

Jørgen Jensen (DKP):

Kommunisterne kan ikke tilsige deres medvirken til dette forslag. Vi havde allerede, da loven blev behandlet, nogle bemærkninger og også nogle krav om ændringsforslag, fordi vi mener, at princippet om, at forurenere skal betale, også bør håndhæves. Selv om det kan lyde kønt, både det med beskæftigelsen, og at det var bedre, at man gjorde noget for at få miljøet i orden, så synes jeg, der havde været mange ting, vi her kunne drøfte. Har det fremmet beskæftigelsen? Hvad er erfaringerne f. eks. fra BT-Kemi? Hvordan er deres stilling til at betale de forureninger, som de har forvoldt rundt omkring? Det havde været rimeligt, om man havde draget lære af dette og sagt: er det så den rigtige måde at give tilskud på, eller er det helt andre veje, man skal gå for at sikre, at der virkelig sættes ind for at forbedre miljøet? Det sidste er vores opfattelse, og derfor kan vi ikke medvirke til lovforslaget.

Svend Haugaard (RV):

Det radikale venstre har nok mest sympati for princippet med rentesikringsordningen, men hvis man mener, den gode sag fremmes bedre ved det direkte tilskud på 25 pct., er vi parate til at acceptere.

Gert Petersen (SF):

Vi er noget skeptiske over for den ændring, der her er foreslået. Vi stemte i sin tid for loven, da den blev gennemført, men nu vil man altså gå fra lån over til egentlige tilskud, når det drejer sig om større beløb. Der til vil jeg godt sige, at princippet i det ændringsforslag, som, da selve loven var til behandling, blev stillet af det kommunistiske parti, og som vi stemte for, nemlig at tilskud bør blive stående som en offentlig prioritet eller en samfundskapital i virksomhederne, er et princip, som vi fuldt ud er tilhængere af. Vi kunne, og det gjorde vi ved den endelige afgørelse om loven, se bort fra det, når der var tale om lån. Men nu vil man netop lave lånene om til tilskud, og jeg synes nok,